

Fimm mans manna bólkinn Smokie, og teir voru sera lívligir á pallinum. Teir stóðu ekki stillir, tá lívlig lög vóru á skránni. Fólk reyndu eisini at sleppa upp á pallin at nerta við teir, so sera lívligt var frammi við pallin

teir og höttu hvónannan við knívi, men það var skjótt at onkur hevði fingi knívin frá øðrum og skilt teir, so ongin kom til skaða.

Aftan á konsertina var møguleiki at sleppa við bussí oman í býin. Nógv fólk gekk oman og niðan í

býnum og snakkaðu, bæði fólk av konsertini og onnur í antin høvdu verið uttanfyri höllina ella bara komu út tá konsertin endaði, so það var nógv fólk og lív í, heilt til um sekstíðina um morgunin. Hetta var sum á Ólav-søku.

Summi komu einsamøll á konsert og summi saman við øðrum – og summi komu einsamøll, men fylgdust við øðrum, tá tey fóru avstað aftur. Hvussu var við hesum báðum, vita vit ikki, men tey sóu í hvíussu er út til at trívast saman við Hjarnum og Smokie leygarkvöldið

Hans Petur í Brekkunum við saxofonini setti sín serliga dám á framfórluna hjá Hjarnum – og kom væl frá tí

Lagið var gott á áhoyrarunum á Smokie-konsertini. Her eru nakrar ungur »dámur« av-myndaðar – tær siggja út til at hugna sær óført

Framhald av síðu 7

altjóða sjógv? Eru har framvegis óroyttir møguleikar?

–Tað trúgvi eg ikki nóg uppá. Tað kann vera ein stutt tíð. Eg sigi ikki, hvat vit kunnu gera við búrfiskin, har tað finnast stór óroytt øki – um vit kunnu spakuliga vinna okkum kunnleika har og fáa okkurt burtur úr við djúpvatns-trolarunum, skal eg ikki siga. Tað vita vit ov lítið um. Men tað sum er galdandi sum heild fyri veiðuna á djúpum vatni, er, at fiskurin har veksur nógv seinni enn fiskur á grynnum vatni oger tí nóg skjótari at fiska upp.

Grundarlagið

Hjalti í Jákupsstovu heldur, at grundarlagið undir føroyskum búskapi nógv ár fram verður toskur, hýsa og upsi. Og tí mugu vit tryggja okkum, at vit byggja hesar stovnar upp aftur, soleiðis at vit fáa eina meðal veiðu aftur.

–Mener ikki vandi fyri, at tað sama er við at henda við upsanum sum við toskinum og hýsunum – er tað so, at tann reyða dvar-ingarlampan er farin at lýsa?

–Eg vil siga, at hon blinkar í løtuni.

–Men hvat vil tú so ráða okkara politikarunum til her og nú, soleiðis at tað sama ikki skal henda við upsastovninum sum við toskinum og hýsunum?

–Tað er komið eitt tilmæli frá ICES, sum eisini vit hava latið – um at minka uppsavotuna munandi. Hon er í løtuni millum 30.000 og 40.000 tons. Hon skal minkast niður um 30.000 tons ella niður í nøkur 20.000 tons.

Vit gamla við fiskastovnunum

–Hvat sigur tú sjálvur?

–Sum fiskifrøðingur má eg taka undir við tí, sum ICES sigur. Tað fer fram ein "gambling" í løtuni.

–Hvussuleiðis?

–Ein "gamblar" upp á tað, at upsastovnurin heldur, til vit hava fingið toska- og hýsustovnin upp aftur.

–Er tað ikki uppafur verri enn at gamla, er tað ikki heldur at spæla hazard?

–Tað var gjørd ein risiko-analyse í ICES í fjør, hvar hugt varð eftir søguligum tølum. Spurt varð: Hvør møguleiki er fyri, at henda strategi ein hevur valt innan eitt fimm ára skeið fer at halda?

Hon sigur, at við tí verandi kvótuni av toski og hýsu og undir ymsum fortreytum, so er møguleikin lítill fyri at røkka málinum fyri tosk og hýsu innan fyri tífíggjunda 5 ár, nevniliga at fáa stovnar upp aftur á 52.000 og 40.000 tons, men samtíðis varð tað eisini met, at tað er lutvíst lítill møguleiki fyri, at gýtingarstovnurin av upsa fer upp aftur longur niður.

Tvs. at tað við hesum verður sagt, at vit kanska kunnu halda tær við upsanum hesi árin.

–Men við verandi veiðurýsti og fiskiskapi eftir upsa, kunnu vit ikki koma í ta støðu, at vit gera somu mistøk sum við toskinum og hýsunum?

–Tað er tað ein ávisur møguleiki fyri.

–Er tað ikki at spæla hazard við øllum lívs-grundarlagnum?

–Tað gera vit jú væl egentliga í løtuni. Eg siggi stór vanda í toskinum og hýsunum enn í upsanum.

Politiskur

fordeilingsspurningur

–Men er ikki álvarsigur vandi á ferð, nú vit fyrsta tað fyrsta hava av stóra upsa-veiðu og haraftat hava av stóra hjáveivu av toski og upsa?

–Jú, um vit ikki avmarka toskinn annan vegin eisini. Hetta er í síðsta enda ein politiskur fordeilingsspurningur. Tú hevur alla tíðina keglað millum trol og línu at hugsa um.

–Men er tað ikki ógvuliga umráðandi – umframt at fáa toskinn og hýsunum fyrst seg aftur – ikki at niðurfiska tann einasta stovnin vit liva av í løtuni og skulu liva av í fleiri ár fram?

–Tað er tað. Ein vandi er fyri at vit fiska niður upsan, og tá standa vit heilt á berum.

–Og er hesin vandi ikki stórur, nú kvotan av upsa eftir tíni metin er ov høg?

–Upsaveiðan er ov høg í løtuni. Tað er so ein politikkur, sum er valdur fyri at kunna yvirleva hesa tíðina. Hann hava vit so analysað og ein er komin til, at veiðan er ov høg, men tjansurin fyri at stovnurin skal halda í eitt fimm ára skeið er tað ein ávisur møguleiki fyri.

–Og hetta metir tú vera gambling?

–Ja tað er gambling.

Saknar orðaskifti

Hjalti í Jákupsstovu saknar eitt breitt og gjøgnumgripandi orðaskifti um, hvussu vit stýra fiskiskapinum upp. Hetta er eitt orðaskifti, sum má ganga langt út um Fiskivinnuendvina, Reiðarafelagið og tey beinleiðis impliseraðu í vinnuni, tí hetta rakar alt Føroya fólk.

Hjalti í Jákupsstovu heldur sjálvur, at hetta landið hevur ein hóp av møguleikum, um vit duga at skipa okkum og at arbeiða saman.

–Tað er tað vit skulu leggja doyn á. Tað vit senda av landinum má vera fyrsta floks. Vit mugu leggja dentin á, at tann fiskurin, sum fer av landinum, fer til teir dýrastu gómarnar. Teir menn, sum leypa av á sjónum mugu vit slúsa inn til at "bera" fiskin til forbrúkaran.

Vit hava allar møguleikar. Vit liggja nær marknaðinum. Men vit mugu sleppa nøgdarmentalitetinum. Tað er líkasum, at ein hugburðarbroying skal til.

jan